

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.060/2025/4.
A felperes:	felperes (felperesi cím)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Budapesti Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 34.K.701.503/2024/10. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. napjától 2024. január 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a Budapesti Rendőr- főkapitányság kerületi rendőrkapitányság

alosztály1 állományában dolgozott körzeti megbízottként. A perbeli időszakban a körzeti megbízotti feladatokon kívül rendszeresen látott el a működési körzetén kívül is járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati (TIK küldési, átkísérési, kísézői, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati) feladatokat, amelyekért megbízási díjban nem részesült. A felperes megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát az alperes a határozat1 számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakra vonatkozóan 1.014.580 forint megbízási díj és ennek 2022. augusztus 6. napjától a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (2)-(5) bekezdéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában (28.988 forint) határozta meg, kimutatást csatolt a peresített időszakban ellátott tevékenységeiről, utalva arra, hogy az általa teljesített többletmunka a Hszt. 2023. február 1-től hatályos szabályozásának is megfelel.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva azt jogalapjában és összecszerúségében.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően kötelezte az alperest 1.014.580 forint megbízási díj és késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. Ítéletének indokolásában felhívta a Hszt. 71. § (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) bekezdését, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2022. augusztus 11. napjáig hatályban volt 2., 21., 22., 24., 25. pontjait, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23., pontjait.

[5] Az első időszak tekintetében kifejtette, hogy a KMB szabályzat részletesen tartalmazza a körzeti megbízott feladatait és azon feladatokat, melyekkel nem bízható meg, míg a járőrökre a külön Járőrszabályzat vonatkozik, a körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás elkülönülő beosztások, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Amennyiben a körzeti megbízott a KMB szabályzattól eltérően teljesít járőri, átkísérési és egyéb többletfeladatokat, az a beosztásától eltérő feladatellátást jelent, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. A működési körzetnek a még a rendőrkapitányság illetékességi területénél is nagyobb területre történő kitérítése által elvész a beosztás lényege, a munkáltató nem tághatja ki a körzeti megbízott működési körzetét tetszése szerinti területre egyedi utasítások alapján. Az alperes jogszerűen bízhatta meg a felperest a munkaköréhez nem tartozó egyéb

feladatok elvégzésével, azonban ez a joga nem sértheti a megbízott ellenszolgáltatásra, megbízási díjra való jogosultságát. Mivel a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett végezte, a többlatszolgáltatást díjazásra jogosult, a kinevezés pedig nem lehet ellentétes a jogszabályi előírásokkal (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.).

[6] A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos, módosult rendelkezéseit nem tekintette relevánsnak, mivel a KMB szabályzat mint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-ában szabályozott közjogi szervezet szabályozó eszköz nem lehet a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal ellentétes. A rendvédelmi feladatot ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) rendelkezik, mely jogszabály a 2. számú melléklet 3. pontjában külön-külön szolgálati beosztásként nevesíti a járőr, a járőrvezető, a járőrparancsnok, valamint a körzeti megbízotti beosztást. Ha egy belső szervezetszabályozó eszköz teljes mértékben átemeli egy beosztás valamennyi feladatát egy attól elkülönülő másik beosztásba, az kiüresítheti a másik norma tartalmát, továbbá nem felel meg annak a követelménynek, hogy a normának a jogrendszer egészébe kell illeszkednie. Mindezek miatt a módosított KMB szabályzat 44. pontjának akkénti értelmezése, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás valamennyi feladatát, a Jat. 24. § (1) bekezdésébe ütközne. A fentiek alapján a bíróság nem találta megalapozottnak azt az alperesi hivatkozást, hogy a KMB szabályzat módosításával a felperes köteles volt járőri feladatok teljesítésére a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén. A felperes igényét a KMB szabályzat módosítása nem rontotta le, ezért a megbízási díj iránti igénye a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján erre az időszakra is megalapozott volt.

[7] A 2023. február 1-től hatályos Hszt. módosítás időszakában a módosítás jogalkotói indokolását vette alapul, a jelentős többletmunka megítélésénél figyelembe vette a feladatellátás rendszerességét, azt, hogy a felperes az összes szolgálatában látott el működési körzetén kívül is feladatokat, a többletfeladatok ellátását ebben az időszakban az ítélet [59] bekezdésében részletezte, a kimutatásban szereplő, szolgálati beosztástól eltérő feladatellátás az eseti jelleget meghaladta. A felperes a többletfeladat-ellátás teljes ideje alatt a beosztásába nem tartozó feladatot végzett, a más beosztásba tartozó feladatok ellátásának ténye önmagában alátámasztja a feladat többletmunka-igényét, mert a más beosztásba tartozó feladat ellátásával a felperest azért bízták meg, mivel az ahhoz szükséges többlettudással a munkáltató megítélése szerint rendelkezett. A fent írtak miatt az elsőfokú bíróság az ezen időszakra előterjesztett felperesi igényt is alaposnak találta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[8] A kereset összecszerűségével kapcsolatban a Hszt. 71. § (5) bekezdése, továbbá a kialakult bírói gyakorlat alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott mértékű követelést nem találta eltúlzottnak, mivel az a minimumértékhez közelít, és a beosztáshoz nem tartozó feladatok mennyiségéhez és típusához is igazodik.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte az elsőfokú eljárás – másodfokú eljárásban nem orvosolható – lényeges szabályainak

megszegése miatt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp) 110. § (2) bekezdése alapján. Másodlagosan az elsőfokú határozatot kérte megváltoztatni és a keresetet elutasítani a Kp. 109. § (2) bekezdésére hivatkozva. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 45. § (1) bekezdését, a 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3), (5) és (6) bekezdését, a KMB szabályzatot és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítást (a továbbiakban: TIK utasítás) jelölte meg.

[10] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (1) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 268. §-át sértve nem folytatott le kellő mélységű bizonyítást, amikor csak okiratokból döntött, és nem hallgatta meg a felperest személyesen, amivel lényeges eljárási szabálysértést követett el. Álláspontja szerint nem áll rendelkezésre elegendő adat a jelentős többletmunka megállapításához és az összszerszerűség meghatározásához.

[11] A másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán kifejtette, hogy téves jogi következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, mivel a többletmunka nem volt jelentős, és nem volt rendszeres sem. Figyelembe kellett volna venni a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésében, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésében írt feltételeket. Kiemelte, hogy a felperes munkaköri leírása szerint szolgálatteljesítési helye helység1területe, és a TIK alárendeltsége alatt látott el szolgálatot, amikor közterületi szolgálatra vezényelték. Járőrként a feladatai a körzeti megbízotti feladatköre ellátásával átfedést mutattak, azok nem voltak többletfeladatok. A KMB szabályzat 21., 24. és 37. pontjait sem vette figyelembe továbbá az elsőfokú bíróság. A felperes munkaideje nem változott, emiatt többletfeladatot nem teljesített. Hangsúlyozta, hogy jogi norma, Budapest Rendőrfőkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedése írta elő, hogy a felperes szükség esetén helység1kerületében meghatározott működési körzetén kívül lásson el feladatokat. Nem értékelte továbbá kellőképpen az elsőfokú bíróság, hogy 2022. augusztus 12. napjától a KMB szabályzat módosult, és azt sem, hogy a TIK utasítás 46/a. pontja nem tesz különbséget a közterületi körzeti megbízott és a közterületi járőregységek között. Véleménye szerint a felperes kimutatása nem alkalmas arra, hogy abból az elvégzett feladat nehézsége, mibenléte, a terhelés foka, többletjellege megállapítható legyen. A rendelkezésre álló adatokból az sem állapítható meg, hogy 2023. február 1. és 2024. január 31. között miért volt jelentős a többletmunka a korábbiakhoz képest. Az összszerszerűség tekintetében a csatolt kimutatást nem tartotta elégségesnek ahhoz, hogy abból a többletfeladatok nehézsége, jellege alapján a megbízási díj mértéke megállapítható legyen.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult, másodfokú perköltségigény mellett. Arra hivatkozott, hogy a személyes meghallgatása nem volt szükséges, ilyen indítványa egyik félnek sem volt, ennek mellőzésével tehát lényeges eljárási szabálysértést nem követett el az elsőfokú bíróság. A feladatait a teljes perbeli időszakban részben a működési körzetén kívül látta el, annak ellenére, hogy sem a munkaköri leírás, sem a TIK küldések nem adnak alapot a munkakör szélesítésére. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások egymástól különbözőek, más a

céljuk is. Kérte figyelembe venni a vonatkozó bírói gyakorlatot. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12-i módosításával kapcsolatban kiemelte, hogy az sérti a jogalkotásról szóló törvény rendelkezéseit. Kizárólag jogszabály felhatalmazása alapján, annak keretei között van normaalkotási lehetősége a munkáltatónak, aki csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, amely nem lehet önkényes. A havi bontásban kimutatott feladatlista alapján megállapítható, hogy nem csak körzeti megbízotti, hanem járőrszolgálati és egyéb feladatokat is ellátott. A jelentős többletmunka ténye és eseti jellegének kizártsága megállapítható a kimutatásból. A kereset összegét – amely az illetményalap 75%-a – nem tartotta eltúlzottnak.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés nem alapos.

[14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított ítéleti döntés kapcsán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a megbízási díj jogalapja és mértéke vonatkozásában megfelelően alkalmazta, döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – azok ismételése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel mutat rá az alábbiakra.

[15] Az alperes elsődleges fellebbezésében a felperes személyes meghallgatásának hiányában megjelölt lényeges eljárési szabálysértést állított, ezért először ezt az érvelést vizsgálta a másodfokú bíróság.

[16] A Kp. 110. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megszegése a per érdemi eldöntésére a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon kihatással volt. A fél személyes meghallgatásával összefüggésben az elsőfokú bíróság eljárési szabálysértést nem követett el, a személyes meghallgatás ugyanis nem kötelező, az a Kp. 59.§ (4) bekezdéséből kitűnően csak lehetőség, melynek szükségességéről az elsőfokú bíróság belátása szerint dönthet, így ezen a jogalapon történő hivatkozás alkalmatlan az ítélet jogsértő jellegének megállapítására. Csak megjegyzésképpen teszi hozzá a másodfokú bíróság, hogy az alperes a fellebbezésében nem fejtette ki, hogy a személyes meghallgatástól milyen többletinformáció lett volna várható az ügy érdemében, miért nem elégségesek az okirati bizonyítékok, a csatolt kimutatások. Mindezekre tekintettel a bizonyítás szabályait a fellebbezésben írtakkal nem sértette meg az elsőfokú bíróság, az elsődleges fellebbezési érvelés eredményre nem vezethetett.

[17] Miután az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének indokoltsága nem merült fel, az ítéletet a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel érdemben vizsgálta.

[18] Az alperes által megsértettként állított Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. A Hszt. 71. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A Hszt. 71. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult.

[19] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.; Kf.III.45.090/2021/4.) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a munkáltatónak az a joga, miszerint a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is utasíthatja, nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.

[20] Alaptalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési hivatkozását, hogy a járőri feladat a körzeti megbízotti szolgálati beosztáshoz tartozik. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.) úgy foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás egymástól különböző beosztások. Több határozatában rámutatott arra is, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat rendszeresen végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[21] Ami a munkaköri leírásban írt területet illeti, amely szerint a felperes szolgálatteljesítésének a helye helységi egész területe, a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság határozatában részletesen kifejtett állásponttal. A Hszt. vonatkozó rendelkezéseiből (2. § 4., 24., 25., 28., 31. pont) és a 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. számú mellékletének 5. pontjában foglaltakból megállapítható, hogy a felperes szolgálati helye a perbeli időszakban helységi területe volt. A munkáltató által készített kinevezési okirat, valamint a munkáltató belső szabályzatai, utasításai, intézkedései ezt a szabályt nem írhatják át, ezzel nem lehetnek ellentétesek.

[22] Ugyanez vonatkozik a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire, amelyre szintén alaptalanul hivatkozott az alperes. Ugyanis az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1.§ (2) bekezdés d) pontja] vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó

szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így – a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint is – normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait.

[23] A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett, milyen illetékességi területen láthat el járőri, járőrszolgálati feladatokat. E szabályozás nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör feladatainak – akár átmeneti, akár tartós – ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszolgálati szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a fenti BM rendelet 1. § a) pontjába és a 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását, a két beosztás munkaköri feladatai között minimális megkülönböztetést a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és a 25. pontja szerinti feladatok jelentik.

[24] A Jat. 23. §-ában foglalt közjogi szervezetszabályozó eszköz azonban a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119.§), valamint az illetmény meghatározására (154-162.§) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályainak sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[25] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[26] A Kúria gyakorlata (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.) következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felperes ellátott olyan mennyiségű, a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatot, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. A csatolt kimutatás részletes adatokat tartalmaz a perbeli időszakban a felperes által elvégzett tevékenységekről, és kellőképpen részletes az ellátott tevékenységi csoportok tekintetében ahhoz, hogy abból következtetni lehessen a felperes által ellátott feladatok mibenlétére.

[27] A feladatok különbözősége és egymáshoz viszonyított aránya önmagában igazolja a tevékenység többletét és annak jelentős voltát. A perrel érintett éveket tekintve az is egyértelműen megállapítható, hogy nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében minden hónapban végzett többlettevékenységet a felperes. A többletfeladatok gyakoriságából a többletfeladatok mértékére következtetni lehet. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének az alperes által felhívott 2023. február 1-i módosítása a kereset jogalapját nem dönti meg. Emellett téves az alperes érvelése a módosítás értelmezését illetően, mert nem a 2023. február 1. előtt végzett tevékenység mennyiségét kell viszonyítani a módosítás utáni tevékenység mennyiségéhez, hanem az eredeti munkakörbe, vagyis a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatok mennyiségét a plusz megbízással ellátott feladatok mennyiségéhez. Ez pedig kétségtől jelentős a felperes esetében mind a módosítás előtti, mind az azutáni időszakot tekintve.

[28] A megbízási díj összegszerűsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja ellenére azonban jogszabálysértési hivatkozást ebben a körben nem jelölt meg. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, mérlegelése okszerű. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegszerűségi eredményre vezettek volna.

[29] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 109.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[30] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, a 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján, a 4. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával, a felperes kérelmével egyezően állapította meg.

[31] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték (81.166 forint) a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[32] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 21.

dr. Szőke Mária s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Péter s.k.
előadó bíró

dr. Bendli Attila József s. k.
bíró